

med udskydelsen af lovens revision har det gentagne gange været drøftet eventuelt at overlade bestyrelsen af umyndiges midler m. v. til pengeinstitutterne i forbindelse med en nedlæggelse af overformynderiet. På baggrund af drøftelserne i folketinget og efter ønske fra retsudvalget indhentede justitsministeriet i sommeren 1977 en udtalelse fra Den danske Bankforening, Danmarks Sparekasseforening og fra tilsynet med banker og sparekasser vedrørende spørgsmålet om overførelse af forvaltningen af umyndiges midler til private pengeinstitutter. Begge foreninger gav i høringssvar udtryk for den opfattelse, at bestyrelsen af umyndiges midler uden særlige problemer ville kunne overtages af de private pengeinstitutter. Tilsynet med banker og sparekasser gav i sit høringssvar udtryk for, at pengeinstitutternes hidtidige forvaltning af de båndlagte midler ikke havde givet anledning til problemer. De nævnte udtalelser er oversendt til retsudvalget.

I betragtning af den udvikling, der har fundet sted med hensyn til pengeinstitutternes virksomhed, og under indtryk af den holdning, der fra politisk side er kommet til udtryk i forbindelse med de hidtidige forhandlinger i folketinget, samt når henses til de positive udtalelser, der foreligger fra pengeinstitutterne og fra tilsynet med banker og sparekasser, finder justitsministeriet, at den bestyrelse af umyndiges midler m. v., der hidtil har været varetaget af overformynderiet, bør overføres til pengeinstitutterne.

b) I forbindelse med overvejelserne om at overføre bestyrelsen af umyndiges midler m. v. til pengeinstitutterne har justitsministeriet vurderet spørgsmålet om den nærmere placering af midlerne under hensyntagen til, at bestyrelsen skal ske på den sikrest mulige måde.

Det fremgår af de nævnte høringssvar, at kredsen af pengeinstitutter, der kan komme i betragtning, bør begrænses til de i henhold til arvelovens § 61 af justitsministeriet *godkendte forvaltningsafdelinger*. Det drejer sig for tiden om 13 forvaltningsafdelinger fordelt over hele landet.

En udlægning af kapitalforvaltningen til private pengeinstitutter indebærer i forhold til den nugældende ordning en adskillelse af pengeforvaltningen og tilsyns- og kontrolfunktionerne. Der er på en række områder snæver sammenhæng mellem disse to funktioner. Den omstændighed, at pengeforvaltningen og tilsynsfunktionerne i fremtiden varetages af henholdsvis private pengeinstitutter og af en offentlig myndighed, indebærer, at de oplysninger, der er af betydning for den materielle administration, i fremtiden ikke i samme omfang som i dag vil

være umiddelbart til rådighed for den tilsynsførende myndighed. Det vil derfor være nødvendigt at tilrettelægge det offentlige tilsynsfunktioner vedrørende pengeinstitutternes løbende administration af midlerne enklest muligt samtidig med, at visse af opgaverne overlades til de forvaltende pengeinstitutter. Dette vil stille ret betydelige krav til de i betragtning kommende pengeinstitutter, både i henseende til kapacitet og – ikke mindst – til ekspertise.

Justitsministeriet har i forbindelse med udarbejdelsen af lovforslaget haft kontakt med Den danske Bankforening og med Danmarks Sparekasseforening.

Man har herunder fra pengeinstitutternes side fastholdt, at en sikkerhedsmæssig forsvarlig bestyrelse og stillingtagen til de undertiden komplicerede juridiske problemer, der vil kunne opstå med hensyn til bestyrelsen af umyndiges midler, forudsætter et vist administrativt apparat, herunder ikke mindst en vis ekspertise. Disse forudsætninger er i særlig grad til stede for så vidt angår de godkendte forvaltningsafdelinger, der allerede i kraft af deres bestyrelse af båndlagte midler udfører lignende opgaver.

På denne baggrund er det justitsministeriets opfattelse, at det såvel af hensyn til en forsvarlig bestyrelse af umyndiges midler som af hensyn til mulighederne for at opnå en rimelig og smidig tilrettelæggelse af det offentlige tilsynsfunktioner vil være nødvendigt at begrænse kredsen af pengeinstitutter, der skal kunne bestyre umyndiges midler, til de godkendte forvaltningsafdelinger, som i forvejen bestyrer myndiges båndlagte midler, jfr. lovforslagets § 3.

7. Hvad angår overvejelserne om placeringen af *overformynderiets tilsyns- og kontrolfunktioner* finder justitsministeriet, at disse fortsat bør varetages af det offentlige. Samtidig har justitsministeriet været opmærksom på, at såvel overformynderiet som overøvrigheden (statsamtterne), skifteretterne og justitsministeriet har forskellige tilsynsfunktioner, og at reglerne om disse af tildels historiske grunde er noget komplicerede, uden at dette dog hidtil har givet anledning til væsentlige praktiske problemer.

Ved en nedlæggelse af overformynderiet må det anses for hensigtsmæssigt at foretage en forenkling, således at tilsyns- og kontrolfunktionerne vedrørende et værgemål samles hos én myndighed. Det må i denne forbindelse nævnes, at det som følge af udlægningen af aktivforvaltningen vil være nødvendigt at fastsætte nærmere regler om det